הגדה של פסח

באותיות גדולות

איבערזעצט

אין אַ מאָדערנעם יידיש

— פון —

דר. מ. שטערן

מיט די דינים און מנהגים פון פסח

מוגה על פי חקי הדקדוק בדגושים ומתגים, ועם ציון על שוא-נע.

הוצאת:

סטאַר היברו בוק קאָמפּאַני

18 אַרטשאַרד סטריט, ניו-יאָרק

1926

Printed in the United States of America

מען דעקט אַפּ די מצות אין אַלע ענטפערען:

שבת חגדול הייבט מען אָן דאָ:

עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם, וַיּוֹצִיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם, בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה, וְאִלּוּ לֹא הוֹצִיא, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, הֲרֵי אָנוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֵי בָנֵינוּ, מְשֻׁעְבָּדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם, וַאֲפִילוּ כֻּלָּנוּ חֲכָמִים, כֻּלָּנוּ נְבוֹנִים, כֻּלָּנוּ זְקֵנִים, כֻּלָּנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה, מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרָיִם. וְכָל הַמַּרְבֶּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הֲרֵי זֶה מְשֻׁבָּח:

מַעֲשֶׂה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה, וְרַבִּי עֲקִיבָא, וְרַבִּי טַרְפוֹן, שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין בִּבְנֵי־בְרַק, וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, כָּל־אוֹתוֹ הַלַּיְלָה, עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם: רַבּוֹתֵינוּ, הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁל שַׁחֲרִית:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן־עֲזַרְיָה. הֲרֵי אֲנִי כְּבֶן שִׁבְעִים שָׁנָה, וְלֹא זָכִיתִי, שֶׁתֵּאָמֵר יְצִיאַת מִצְרַיִם בַּלֵּילוֹת. עַד שֶׁדָּרָשָׁהּ בֶּן זוֹמָא. שֶׁנֶּאֱמַר: לְמַעַן תִּזְכֹּר, אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ. יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלֵּילוֹת. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים: יְמֵי חַיֶּיךָ הָעוֹלָם הַזֶּה. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהָבִיא לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ:

בָּרוּךְ הַמָּקוֹם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא. כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָנִים דִּבְּרָה תּוֹרָה. אֶחָד

מען דעקט אַפּ די מצות און אַלע ענטפערען:

(שבת הגדול הייבט מען אָן דאָ).

עבדים קנעכט זיינען מיר געווען ביי פּרעה'ן אין מצרים און גאָט, אונזער גאָט, האָט אונז ארויסגעפירט פון דאָרט מיט א שטאַרקער האַנט און מיט אַן אויסגעשטרעקטן אָרעם. און ווען הקדוש־ברוך־הוא וואָלט ניט ארויסגעפירט אונזערע עלטערן פון מצרים, וואָלטן מיר, אונזערע קינדער און קינד'ס־קינדער געבליבן פאַרשקלאַפט ביי פּרעה'ן אין מצרים, און דעריבער איז אויף אונז א פליכט צו דערציילן פון „יציאת מצרים" אפילו ווען מיר זיינען אַלע חכמים, אַלע פאַרשטענדיקע, אַלע זקנים און אַלע געלערנטע. און יעדער וואָס דערציילט פיל פון „יציאת מצרים" איז געלויבט.

מעשה עס האָט זיך געטראָפן מיט ר' אליעזר, ר' יהושע, ר' אלעזר דער זון פון עזריה, ר' עקיבא און ר' טרפון, וואָס האָבן אַפּגעריכט דעם סדר אין (דער שטאָט) בני־ברק און האָבן דערציילט פון „יציאת מצרים" די דאָזיגע גאַנצע נאַכט, ביז עס זיינען געקומען זייערע תלמידים און האָבן געזאָגט צו זיי: „אונזערע לערער, עס איז שוין געקומען די צייט פון קריאת שמע של שחרית".

אמר רבי אלעזר דער זון פון עזריה האָט געזאָגט: „איך בין שוין באַלד זיבעציק יאָר אַלט און האָב ניט זוכה געווען צו באַווייזן, דאָס „יציאת מצרים" דאַרף אויך געזאָגט ווערן ביי נאַכט, ביז בן־זומא האָט עס ג'דרש'ט. אין פסוק שטעהט: „כדי דו זאָלסט געדענקן דעם טאָג פון דיין ארויסגיין פון לאַנד מצרים אַלע טעג פון דיין לעבן" (דברים, ט"ז, 3). „די טעג פון דיין לעבן", וואָלט געמיינט נאָר די טעג אַליין; אַלע טעג פון דיין לעבן" מיינט מען אויך די נעכט. און די חכמים זאָגן: די טעג פון דיין לעבן מיינט מען: די וועלט, אַלע טעג פון דיין לעבן — מיינט מען אויך משיח־צייט.

ברוך געלויבט איז גאָט! געלויבט איז ער, געלויבט איז דער, וואָס האָט געגעבן די תורה צו זיין פאָלק ישראל. געלויבט איז ער. די תורה רעדט דאָ אַנטקעגן פירערליי זין: איינער א חכם, איינער א רשע, איינער א תם און איינער וואָס וויים אפילו ניט צו פרעגן.

מֵעַתָּה, בְּמִצְרַיִם, לָקוּ אַרְבָּעִים מַכּוֹת, וְעַל־הַיָּם, לָקוּ
מָאתַיִם מַכּוֹת:

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: מִנַּיִן שֶׁכָּל־מַכָּה וּמַכָּה שֶׁהֵבִיא
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם, הָיְתָה שֶׁל
חֲמֵשׁ מַכּוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר: יְשַׁלַּח־בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֶבְרָה וָזַעַם
וְצָרָה. מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ אַחַת. עֶבְרָה
שְׁתַּיִם. וָזַעַם שָׁלֹשׁ. וְצָרָה אַרְבַּע. מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים
חֲמִשׁ: אֱמוֹר מֵעַתָּה, בְּמִצְרַיִם, לָקוּ חֲמִשִּׁים מַכּוֹת, וְעַל
הַיָּם, לָקוּ חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם מַכּוֹת:

כַּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ:

אִלּוּ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא־עָשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים, דַּיֵּנוּ:
אִלּוּ עָשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים וְלֹא־עָשָׂה בֵאלֹהֵיהֶם, דַּיֵּנוּ:
אִלּוּ עָשָׂה בֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא־הָרַג אֶת־בְּכוֹרֵיהֶם, דַּיֵּנוּ:
אִלּוּ הָרַג אֶת־בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא־נָתַן לָנוּ אֶת־מָמוֹנָם, דַּיֵּנוּ:
אִלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת־מָמוֹנָם וְלֹא־קָרַע לָנוּ אֶת־הַיָּם, דַּיֵּנוּ:
אִלּוּ קָרַע לָנוּ אֶת־הַיָּם וְלֹא־הֶעֱבִירָנוּ בְתוֹכוֹ בֶּחָרָבָה, דַּיֵּנוּ:
אִלּוּ הֶעֱבִירָנוּ בְתוֹכוֹ בֶּחָרָבָה וְלֹא־שִׁקַּע צָרֵינוּ בְתוֹכוֹ, דַּיֵּנוּ:
אִלּוּ שִׁקַּע צָרֵינוּ בְתוֹכוֹ וְלֹא־סִפֵּק צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר
אַרְבָּעִים שָׁנָה, דַּיֵּנוּ:
אִלּוּ סִפֵּק צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא־
הֶאֱכִילָנוּ אֶת־הַמָּן, דַּיֵּנוּ:

פּיר. דערפון קאָנסטו ארויסדרינגן, אז אין מצרים זיינען זיי געשלאָגן געוואָרן מיט פערציג מכות און ביים ים מיט צוויי הונדערט מכות!

רבי עקיבא רבי עקיבא זאָגט: פון וואַנען קאָנסטו ארויסדרינגן, אז יעדע מכה, וואָס הקדוש־ברוך־הוא האָט געבראכט אויף די מצרים אין מצרים איז בא־שטאַנען פון פינף מכות? וויל עס ווערט געזאָגט: „ער וועט אויף זיי שיקן זיין ברע־נענדן צאָרן, גרימצאָרן, צאָרן, לייד און אַנשיקענעניש פון בייזע מלאכים". זיין ברע־נענדער צאָרן איז איינס, גרימצאָרן — צוויי, צאָרן — דריי, לייד — פיר, אַנשיקענעניש פון בייזע מלאכים — פינף. דערפון קאָנסטו ארויסדרינגן, אז אין מצרים זיינען זיי געשלאָגן געוואָרן מיט פופציג מכות און ביים ים זיינען זיי געשלאָגן געוואָרן מיט צוויי הונדערט און פופציג מכות.

וויפיל גוטע מעלות גאָט האָט געטאָן מיט אונז!

אלו ווען ער וואָלט אונז ארויסגענומען פון מצרים און ניט געמאכט אויף זיי שטראָפגעריכטן, וואָלט פאַר אונז גענוג געווען.

אלו ווען ער וואָלט געמאכט שטראָפגעריכטן אויף זיי און ניט אויף זייערע נעטער, וואָלט פאַר אונז גענוג געווען.

אלו ווען ער וואָלט געמאכט שטראָפגעריכטן אויף זייערע געטער און ניט געטויט זייערע בכורים, וואָלט פאַר אונז גענוג געווען.

אלו ווען ער וואָלט געטויט זייערע בכורים און אונז ניט געגעבן זייער געלט, וואָלט פאַר אונז גענוג געווען.

אלו ווען ער וואָלט אונז געגעבן זייער געלט און ניט געשפאָלטן פאַר אונז דעם ים, וואָלט פאַר אונז גענוג געווען.

אלו ווען ער וואָלט געשפאָלטן פאַר אונז דעם ים און ניט דורגעפירט אונז אין אים אין דער טריקענעניש, וואָלט פאַר אונז גענוג געווען.

אלו ווען ער וואָלט אונז דורכגעפירט אין אים אין דער טריקענעניש און ניט פאַרזונקן אונזערע פיינט אין אים, וואָלט פאַר אונז גענוג געווען.

אלו ווען ער וואָלט פארזונקן אונזערע פיינט אין איהם און ניט פארשאָפט אונזערע באדערפענישן אין דעם מדבר פערציק יאָר, וואָלט פאַר אונז גענוג געווען.

אלו ווען ער וואָלט פארשאָפט אונזערע באדערפענישן אין דעם מדבר פערציק יאָר און ניט געשפייזט אונז מיט מן, וואָלט פאַר אונז גענוג געווען.

אִלּוּ הֶאֱכִילָנוּ אֶת־הַמָּן וְלֹא־נָתַן לָנוּ אֶת־הַשַּׁבָּת, דַּיֵּנוּ:
אִלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת־הַשַּׁבָּת וְלֹא־קֵרְבָנוּ לִפְנֵי הַר־סִינַי, דַּיֵּנוּ:
אִלּוּ קֵרְבָנוּ לִפְנֵי הַר־סִינַי וְלֹא־נָתַן לָנוּ אֶת־הַתּוֹרָה, דַּיֵּנוּ:
אִלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת־הַתּוֹרָה וְלֹא־הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, דַּיֵּנוּ:
אִלּוּ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא־בָנָה לָנוּ אֶת־בֵּית הַבְּחִירָה, דַּיֵּנוּ:

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכֻפֶּלֶת, לַמָּקוֹם עָלֵינוּ. שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם. וְעָשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים. וְעָשָׂה בֵאלֹהֵיהֶם. וְהָרַג אֶת־בְּכוֹרֵיהֶם. וְנָתַן לָנוּ אֶת־מָמוֹנָם. וְקָרַע לָנוּ אֶת־הַיָּם. וְהֶעֱבִירָנוּ בְתוֹכוֹ בֶּחָרָבָה. וְשִׁקַּע צָרֵינוּ בְתוֹכוֹ. וְסִפֵּק צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה. וְהֶאֱכִילָנוּ אֶת־הַמָּן. וְנָתַן לָנוּ אֶת־הַשַּׁבָּת. וְקֵרְבָנוּ לִפְנֵי הַר־סִינַי. וְנָתַן לָנוּ אֶת־הַתּוֹרָה. וְהִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וּבָנָה לָנוּ אֶת־בֵּית הַבְּחִירָה לְכַפֵּר עַל־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ.

ביז אהער זאגט מען אום שבת הגדול.

רַבָּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: כָּל־שֶׁלֹּא־אָמַר שְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח. לֹא־יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ. וְאֵלּוּ הֵן: פֶּסַח, מַצָּה, וּמָרוֹר:

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים, בִּזְמַן שֶׁבֵּית־הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. עַל־שׁוּם מָה. עַל־שׁוּם שֶׁפָּסַח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, עַל־בָּתֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח־פֶּסַח הוּא לַיְיָ, אֲשֶׁר פָּסַח, עַל־בָּתֵּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, בְּנָגְפּוֹ אֶת־מִצְרַיִם, וְאֶת־בָּתֵּינוּ הִצִּיל, וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ:

אלו וועז ער וואלט אונז געשפייזט מיט מן און אונז ניט געגעבן דעם שבת, וואלט פאר אונז גענוג געווען.

אלו וועז ער וואלט אונז געגעבן דעם שבת און אונז ניט דערנענטערט צום בארג סיני, וואלט פאר אונז גענוג געווען.

אלו וועז ער וואלט אונז דערנענטערט צום בארג סיני און ניט געגעבן די תורה, וואלט פאר אונז גענוג געווען.

אלו וועז ער וואלט אונז געגעבן די תורה און ניט אריינגעבראכט אין ארץ ישראל, וואלט פאר אונז גענוג געווען.

אלו וועז ער וואלט אונז אריינגעבראכט אין ארץ ישראל און ניט געבויט פאר אונז דאם אויסדערוויילטע הויז (בית המקדש), וואלט פאר אונז גענוג געווען.

על ווייפיל מער און מער מאפלטע טובות האט גאט אונז באוויזן! וואהרים ער האט אונז ארויסגעפירט פון מצרים און ער האט געמאכט שטראפגעריכטן איבער זיי און זייערע געטער, ער האט געטויט זייערע בכורים, ער האט אונז געגעבן זייער געלט, ער האט געשפאלטן פאר אונז דעם ים, ער האט אונז דורכגעפירט אין אים אין דער טריקענישן, ער האט פארזונקן אונזערע פיינט אין אים, ער האט פארשאפט אונזערע באדערפענישן אין דעם מדבר פערציק יאר, ער האט אונז געשפייזט מיט מן, ער האט אונז געגעבן דעם שבת, ער האט אונז דערנענטערט צום בארג סיני, ער האט אונז געגעבן די תורה, ער האט אונז אריינגעבראכט אין ארץ ישראל און ער האט געבויט פאר אונז דאם אויסדערוויילטע הויז צו פארגעבן אלע אונזערע זינד.

(ביז אהער זאגט מען אום שבת הגדול).

רבן רבן גמליאל פלעגט זאגן: וועד עם האט ניט געזאגט אום פסח דיזע דריי זאכן האט ניט דערפילט זיין פליכט, און דאם זיינען זיי: פסח, מצה, מרור.

מען ווייזט אן מיט'ן האנט אויף די זרוע.

פסח דער קרבן פסח, וואס אונזערע עלטערן פלעגן עסן אין דער צייט וועז דער בית־המקדש איז נאך געשטאנען — צוליב וואס איז דאם געווען? — וויל הקדוש־ברוך־הוא האט איבערגעהיפט איבער די הייזער פון אונזערע עלטערן אין מצרים, ווי עס ווערט געזאגט אין פסוק: „און איר זאלט זאגן: דאם איז אן ספער צו גאט, וויל ער האט איבערגעהיפט די הייזער פון די קינדער ישראל אין מצרים, וועז ער האט געפלאקט די מצרים און אונזערע הייזער האט ער גערעטעוועט; און דאם פאלק האט זיך געקניט און געבוקט".

אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל־יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְעַל־צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וְעַל־מִזְבְּחֶךָ וְעַל־הֵיכָלֶךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ. וְנֹאכַל מִפְּרְיָהּ, וְנִשְׂבַּע מִטּוּבָהּ. וּנְבָרֶכְךָ עָלֶיהָ בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה: (בשבת וּרְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְשַׂמְּחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל וְנוֹדֶה־לְךָ עַל־הָאָרֶץ וְעַל־פְּרִי הַגָּפֶן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עַל־הָאָרֶץ וְעַל־פְּרִי הַגָּפֶן:

וועז מען הָאט געטרונקען אַנדערע געטראַנקען (אויסער ווײַן) זאָגט מען:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא נְפָשׁוֹת רַבּוֹת וְחֶסְרוֹנָן עַל־כָּל־מַה שֶּׁבָּרָא לְהַחֲיוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל־חָי. בָּרוּךְ חֵי הָעוֹלָמִים:

נרצה. אויב דו האָסט אָפּגעריכט דעם סדר ווי דער דין איז, וועלען דיינע מעשים אָנגענומען ווערען בייַ גאָט. נאָך די פּיר כּוסות טאָר מען ניט טרינקען קיין שום געטראַנק אויסער וואַסער.

חֶסֶל סִדּוּר פֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ. כְּכָל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ. כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסַדֵּר אוֹתוֹ. כֵּן נִזְכֶּה לַעֲשׂוֹתוֹ: זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה. קוֹמֵם קְהַל עֲדַת מִי מָנָה. בְּקָרוֹב נַהֵל נִטְעֵי כַנָּה. פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרִנָּה:

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלָיִם:

אַדִּיר הוּא. יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב. בִּמְהֵרָה בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה. אֵל בְּנֵה. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב:

בָּחוּר הוּא. גָּדוֹל הוּא. דָּגוֹל הוּא. יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב. בִּמְהֵרָה בִּמְהֵרָה, בְיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה. אֵל בְּנֵה. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב.

הָדוּר הוּא. וְתִיק הוּא. זַכַּאי הוּא. חָסִיד הוּא. יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב. בִּמְהֵרָה בִּמְהֵרָה, בְיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה. אֵל בְּנֵה. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב:

טָהוֹר הוּא. יָחִיד הוּא. כַּבִּיר הוּא. לָמוּד הוּא. מֶלֶךְ הוּא.

שטאָט ירושלים, איבער ציון, די וואוינונג פון דיין הערליכקייט, איבער דיין מזבח און דיין טעמפּל; און בוי־אויף די הייליקע שטאָט ירושלים אין גיכן אין אונזערע טעג, און פּיר אונז אין איר, און דערפריי אונז מיט איר אויפבוי, אום מיר זאָלן עסען פון איר פרוכט און זיך זעטיקן מיט איר גוטס, און דערפאר וועלן מיר דיך לויבן אין הייליקייט און ריינקייט (שבת: און באוויליג אונז און שטאַרק אונז אין דיזן רוה־טאָג) און דערפריי אונז אין דיזן פייערטאָג פון מצות, ווארים דו ביסט א גוטער גאָט און טוסט גוטס פאַר אַלע, און מיר דאַנקן דיך פאַר דאָס לאַנד און פאַר די פרוכט פון וויינשטאָק. געלויבט ביסטו, גאָט, פאַר דאָס לאַנד און פאַר די פרוכט פון וויינשטאָק.

וועז מען הָאט געטרונקען אַנדערע געטראַנקען (אויסער ווײַן) זאָגט מען:

ברוך געלויבט ביסטו גאָט, אונזער גאָט, קיניג פון דער וועלט, וואָס הָאט באַשאַפן פילע לעבעדיקע באַשעפענישן און זייער באַדערפענישׂ, פאַר אַלץ וואָס דו הָאסט באַשאַפן צו דערהאַלטן דערמיט דאָס לעבן פון יעדן לעבעדיקן. געלויבט איז ער, וואָס לעבט אייביג.

נרצה אויב דו האָסט אָפּגעריכט דעם סדר ווי דער דין איז, וועלען דיינע מעשים אָנגענומען ווערען בייַ גאָט. נאָך די פּיר כּוסות טאָר מען ניט טרינקען קיין שום געטראַנק אויסער וואַסער.

חסל עס איז געענדיקט די אָפּריכטונג פון פסח נאָך זיין געזעץ, נאָך אַלע זיינע דינים און חוקים. ווי מיר זיינען ווירדיג געווען אים צו אָפּריכטן, אַזוי זאָלן מיר ווירדיג זיין צו מאַכן אים (דעם פּסח־אָפּער). דו ריינער (גאָט) וואָס וואוינט אין הימעל, ריכט אויף די געמיינע, פון וועלכער עס איז געזאָגט געווארן: וואר קען זיי ציילן? פיר אין גיכן די פלאַנצן פון דיין שפּראָצלינג באַפרייטע נאָך ציון מיט געזאַנג.

איבער א יאָהר — אין ירושלים!

אדיר אַלמעכטיק איז ער, ער וועט בויען זיין הויז (דעם בית המקדש) אין גיכן, באַלד, באַלד אין אונזערע טעג, אין גיכן; א גאָט, א גאָט, בוי, בוי דיין הויז אין גיכן!

בחור אוימגעווײַלט איז ער, גרויס איז ער, דערהייבן איז ער, ער וועט בויען זיין הויז אין גיכן, באַלד, באַלד אין אונזערע טעג, אין גיכן; א גאָט, בוי, א גאָט בוי!

הדור ווירדיק איז ער, זואַרהאַפטיק איז ער, גנעדיק איז ער, ער וועט בויען זיין הויז אין גיכן, באַלד, באַלד אין אונזערע טעג אין גיכן; א גאָט, בוי, א גאָט בוי!

טהור ריין איז ער, אייניציק איז ער, קראַפטפול איז ער, אַלוויסענד איז ער,

נוֹרָא הוּא. סַגִּיב הוּא. עִזּוּז הוּא. פּוֹדֶה הוּא. צַדִּיק הוּא. יְבָנֶה
בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בִּמְהֵרָה בִּמְהֵרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה. אֵל בְּנֵה.
בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב.

קָדוֹשׁ הוּא. רַחוּם הוּא. שַׁדַּי הוּא. תַּקִּיף הוּא. יְבָנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב.
בִּמְהֵרָה בִּמְהֵרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה. אֵל בְּנֵה. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב:

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ. אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ:

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ. אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת
הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת.
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שִׁשָּׁה מִי יוֹדֵעַ. שִׁשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה:
אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ. שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה.
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא.
שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת
הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ. תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה.
שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת.
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

עֲשָׂרָה מִי יוֹדֵעַ. עֲשָׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ. עֲשָׂרָה דִבְּרַיָּא. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה
יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע
אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

א קיניג איז ער, בורכטבאר איז ער, קראפטפול איז ער, א באפרייער איז ער,
א גערעכטער איז ער, ער וועט בויען זיין הויז אין גיכן, באלד, באלד אין אונזערע
טעג; א גאט, בוי, א גאט, בוי!

קדוש היליג איז ער, באַרמהאַרציק איז ער, אלמעכטיק איז ער, שטארק
איז ער, ער וועט בויען זיין הויז אין גיכן, באלד, באלד אין אונזערע טעג; א גאט,
א גאט, בוי דיין הויז אין גיכן!

אחד ווער ווייס איינס? — איינס ווייס איך: איינס איז אונזער איינציקער
גאט, וואס איז אין הימעל און אויף דער ערד.

שנים ווער ווייס צוויי? — צוויי ווייס איך: צוויי זיינען די לוחות הברית;
איינס איז אונזער איינציקער גאט, וואס איז אין הימעל און אויף דער ערד.

שלשה ווער ווייס דריי? — דריי ווייס איך: דריי זיינען די אבות; צוויי
זיינען די לוחות הברית; איינס איז אונזער איינציגער גאט, וואס איז אין הימעל
און אויף דער ערד.

ארבע ווער ווייס פיר? — פיר ווייס איך: פיר זיינען די מוטערס, דריי זיינען
די אבות, צוויי זיינען די לוחות הברית, איינס איז אונזער איינציקער גאט, וואס
איז אין הימעל און אויף דער ערד.

חמשה ווער ווייס פינף? — פינף ווייס איך: פינף זיינען די חומשים פון דער
תורה; פיר זיינען די מוטערס; דריי זיינען די אבות; צוויי זיינען די לוחות
הברית; איינס איז אונזער גאט, וואס איז אין הימעל און אויף דער ערד.

ששה ווער ווייס זעקס? — זעקס ווייס איך: זעקס זיינען די סדרים פון משנה,
פינף זיינען די חומשים פון דער תורה; פיר זיינען די מוטערס; דריי זיינען די אבות;
צוויי זיינען די לוחות הברית; איינס איז אונזער איינציקער גאט, וואס איז אין
הימעל און אויף דער ערד.

שבעה ווער ווייס זיבען? — זיבען ווייס איך: זיבען זיינען די טעג פון וואך;
זעקס זיינען די סדרים פון משנה; פינף זיינען די חומשים פון דער תורה; פיר
זיינען די מוטערס; דריי זיינען די אבות; צוויי זיינען די לוחות הברית; איינס
איז אונזער איינציקער גאט, וואס איז אין הימעל און אויף דער ערד.

שמונה ווער ווייס אכט? אכט ווייס איך: אכט זיינען די טעג ביז מילה;
זיבען זיינען די טעג פון וואך; זעקס זיינען די סדרים פון משנה; פינף זיינען
די חומשים פון דער תורה; פיר זיינען די מוטער; דריי זיינען די אבות; צוויי
זיינען די לוחות הברית; איינס איז אונזער איינציקער גאט, וואס איז אין הימעל
און אויף דער ערד.

תשעה ווער ווייס ניין? — ניין ווייס איך: ניין זיינען די חדשים ביז געבורט;
אכט זיינען די טעג ביז מילה; זיבען זיינען די טעג פון וואך; זעקס זיינען די סדרים
פון משנה; פינף זיינען די חומשים פון דער תורה; פיר זיינען די מוטערס; דריי
זיינען די אבות; צוויי זיינען די לוחות הברית; איינס איז אונזער איינציקער
גאט, וואס איז אין הימעל און אויף דער ערד.

עשרה ווער ווייס צען? — צען ווייס איך: צען זיינען די צען גבאטן; ניין
זיינען די חדשים ביז געבורט; אכט זיינען די טעג ביז מילה; זיבען זיינען די
טעג פון וואך; זעקס זיינען די סדרים פון משנה; פינף זיינען די חומשים פון דער

אֶחָד עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ. אַחַד עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ. אַחַד עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא. עֲשָׂרָה דִּבְּרַיָּא. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

שְׁנֵים עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ. שְׁנֵים עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטַיָּא. אַחַד עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא. עֲשָׂרָה דִּבְּרַיָּא. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִדַּיָּא. שְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטַיָּא. אַחַד עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא. עֲשָׂרָה דִּבְּרַיָּא. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא שׁוּנְרָא. וְאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא כַלְבָּא. וְנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא חוּטְרָא. וְהִכָּא לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא נוּרָא. וְשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְּהִכָּא לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא מַיָּא. וְכָבָה לְנוּרָא. דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְּהִכָּה לְכַלְבָּא.

תורה; פיר זיינען די מוטערס; דריי זיינען די אבות; צוויי זיינען די לוחות הברית; איינס איז אונזער איינציקער גאָט, וואָס איז אין הימעל און אויף דער ערד.

אחר עשר וועך וויים עלף? — עלף וויים איך: עלף זיינען די עלף שטערן (פון וועלכע יוסף האָט גע'חלומ'ט), צען זיינען די צען געבאָט; נייַן זיינען די חדשים ביז געבורט; אַכט זיינען די טעג ביז מילה; זיבן זיינען די טעג פון וואָך; זעקס זיינען די סדרים פון משנה; פינף זיינען די חומשים פון דער תורה; פיר זיינען די מוטערס; דריי זיינען די אבות; צוויי זיינען די לוחות הברית; איינס איז אונזער איינציקער גאָט, וואָס איז אין הימעל און אויף דער ערד.

שנים עשר וועך וויים צוועלף? — צוועלף וויים איך: צוועלף זיינען די שבטים; עלף זיינען די שטערן; צען זיינען די צען געבאָט; נייַן זיינען די חדשים ביז געבורט; אַכט זיינען די טעג ביז מילה; זיבן זיינען די טעג פון וואָך; זעקס זיינען די סדרים פון משנה; פינף זיינען די חומשים פון דער תורה; פיר זיינען די מוטערס; דריי זיינען די אבות; צוויי זיינען די לוחות הברית; איינס איז אונזער איינציקער גאָט, וואָס איז אין הימעל און אויף דער ערד.

שלשה עשר וועך וויים דרייצען? —דרייצען וויים איך: דרייצען זיינען די מדות (אייגענשאַפטן) פון גאָט; צוועלף זיינען די שבטים; עלף זיינען די עלף שטערן; צען זיינען די צען געבאָט; נייַן זיינען די חדשים ביז געבורט; אַכט זיינען די טעג ביז מילה; זיבן זיינען די טעג פון וואָך; זעקס זיינען די סדרים פון משנה; פינף זיינען די חומשים פון דער תורה; פיר זיינען די מוטערס; דריי זיינען די אבות; צוויי זיינען די לוחות הברית; איינס איז אונזער איינציקער גאָט, וואָס איז אין הימעל און אויף דער ערד.

חד איין ציקאלע, איין ציקאלע וואָס דער פאָטער האָט געקויפט פאַר צוויי זוזים. איין ציקאלע, איין ציקאלע.

ואתא און עס איז געקומען די קאַץ און האָט אויפגעגעסן דאָס ציקאלע, וואָס דער פאָטער האָט געקויפט פאַר צוויי זוזים. איין ציקאלע, איין ציקאלע.

ואתא און עס איז געקומען דער הונט און האָט געביסן די קאַץ, וואָס האָט אויפגעגעסן דאָס ציקאלע, וואָס דער פאָטער האָט געקויפט פאַר צוויי זוזים. איין ציקאלע, איין ציקאלע.

ואתא און עס איז געקומען דער שטעקן און האָט געשלאָגן דעם הונט, וואָס האָט געביסן די קאַץ, וואָס האָט אויפגעגעסן דאָס ציקאלע, וואָס דער פאָטער האָט געקויפט פאַר צוויי זוזים. איין ציקאלע, איין ציקאלע.

ואתא און עס איז געקומען דאָס פייער און האָט פאַרברענט דעם שטעקן, וואָס האָט געשלאָגן דעם הונט, וואָס האָט געביסן די קאַץ, וואָס האָט אויפגעגעסן דאָס ציקאלע, וואָס דער פאָטער האָט געקויפט פאַר צוויי זוזים. איין ציקאלע, איין ציקאלע.

ואתא און עס איז געקומען דאָס וואַסער און האָט פאַרלאָשן דעם פייער, וואָס האָט פאַרברענט דעם שטעקן, וואָס האָט געשלאָגן דעם הונט, וואָס האָט געביסן

דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנָרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא.
חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא תוֹרָא. וְשָׁתָא לְמַיָּא. דְּכָבָה לְנוּרָא. דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא.
דְּהִכָּא לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנָרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי
זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא הַשּׁוֹחֵט. וְשָׁחַט לְתוֹרָא. דְּשָׁתָא לְמַיָּא. דְּכָבָה לְנוּרָא.
דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְּהִכָּא לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנָרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא.
דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא מַלְאַךְ הַמָּוֶת. וְשָׁחַט לְשׁוֹחֵט. דְּשָׁחַט לְתוֹרָא. דְּשָׁתָא
לְמַיָּא. דְּכָבָה לְנוּרָא. דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְּהִכָּא לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ
לְשׁוּנָרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְשָׁחַט לְמַלְאַךְ הַמָּוֶת. דְּשָׁחַט
לְשׁוֹחֵט. דְּשָׁחַט לְתוֹרָא. דְּשָׁתָא לְמַיָּא. דְּכָבָא לְנוּרָא. דְּשָׂרַף
לְחוּטְרָא. דְּהִכָּא לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנָרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין
אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

נאָכדעם זאָגט מען שיר השירים, און מען איז נאָר עוסק אין די דינים פון פסח און אין ערצעהלען
די וואונדער פון יציאת מצרים.
די ערשטע צוויי נעכט פון פסח דאַרף מען נאָר זאָגן די ערשטע פרשה פון קריאת שמע ווען מען
לעגט זיך שלאָפען.

די קאַץ, וואָס האָט אויפגעגעסן דאָס ציקאַלע, וואָס דער פאָטער האָט געקויפט
פאַר צוויי זוזים. איין ציקאַלע, איין ציקאַלע.

ואתא און עס איז געקומען דער פֿקם און האָט אויסגעטרונקן דאָס וואַסער,
וואָס האָט פאַרלאָשן דעם פייער, וואָס האָט פאַרברענט דעם שטעקן, וואָס האָט
געשלאָגן דעם הונט, וואָס האָט געביסן די קאַץ, וואָס האָט אויפגעגעסן דאָס ציקאַלע,
וואָס דער פאָטער האָט געקויפט פאַר צוויי זוזים. איין ציקאַלע, איין ציקאַלע.

ואתא און עס איז געקומען דער שוחט און האָט געקוילעט דעם פֿקם, וואָס
האָט אויסגעטרונקן דאָס וואַסער, וואָס האָט פאַרלאָשן דעם פייער, וואָס האָט פאַר-
ברענט דעם שטעקן, וואָס האָט געשלאָגן דעם הונט, וואָס האָט געביסן די קאַץ,
וואָס האָט אויפגעגעסן דאָס ציקאַלע, וואָס דער פאָטער האָט געקויפט פאַר צוויי
זוזים. איין ציקאַלע, איין ציקאַלע.

ואתא און עס איז געקומען דער מלאך המות און האָט געקוילעט דעם שוחט,
וואָס האָט געקוילעט דעם פֿקם, וואָס האָט אויסגעטרונקן דאָס וואַסער, וואָס האָט
פאַרלאָשן דעם פייער, וואָס האָט פאַרברענט דעם שטעקן, וואָס האָט געשלאָגן
דעם הונט, וואָס האָט געביסן די קאַץ, וואָס האָט אויפגעגעסן דאָס ציקאַלע, וואָס
דער פאָטער האָט געקויפט פאַר צוויי זוזים. איין ציקאַלע, איין ציקאַלע.

ואתא און עס איז געקומען הקדוש־ברוך־הוא, און האָט געקוילעט דעם מלאך
המות, וואָס האָט געקוילעט דעם שוחט, וואָס האָט געקוילעט דעם פֿקם, וואָס האָט
אויסגעטרונקן דאָס וואַסער,, וואָס האָט פאַרלאָשן דעם פייער, וואָס האָט פאַרברענט
דעם שטעקן, וואָס האָט געשלאָגן דעם הונט, וואָס האָט געביסן די קאַץ, וואָס האָט
אויפגעגעסן דאָס ציקאַלע, וואָס דער פאָטער האָט געקויפט פאַר צוויי זוזים. איין
ציקאַלע, איין ציקאַלע.

נאָכדעם זאָגט מען שיר השירים און מען איז זיך עוסק אין די דינים פון פסח און אין דערציילן
די וואונדער פון יציאת מצרים.

בוידע נעכט פון סדר דאַרף מען נאָר זאָגן די ערשטע פרשה פון קריאת שמע בעפאָר מען
לייגט זיך שלאָפן.

HEBREW UNION COLLEGE · JEWISH INSTITUTE OF RELIGION · LIBRARY · CINCINNATI, OHIO
233726